Rocznik 1933. Nr. 47.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego.

Swiętochłowice, dnia 26-go listopada 1933 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor: W. Siwy, kierownik biur, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Król. Huta 1605, 1611, 1612, 1646, 1647; Katowice 99.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Rozporządzenie

Prezydenta Rzeczypospolitej
z dnia 27 października 1933 roku
o państwowym podatku od uboju
(Dz. U. Rz. P. z 29 października 1933 r. Nr. 84, poz. 614).

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 25 marca 1933 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 249) postanawiam co następuje:

Art. 1.

Państwowemu podatkowi od uboju podlega ubój bydła rogatego, cieląt i nierogacizny.

Art. 2.

Do zapłaty państwowego podatku od uboju obowiązani są posiadacze zwierząt, wymienionych w art. 1, poddawanych ubojowi.

Art. 3.

1. Państwowemu podatkowi od uboju nie podlega ubój zwierząt, wymienionych w art. 1, a przeznaczonych do spożycia we własnem gospodarstwie domowem.

2. Rozporządzenie Ministra Skarbu wydane w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych określa inne przypadki, w których ubój nie podlega państwowemu podatkowi od uboju.

Art. 4.

Państwowy podatek od uboju wynosi:

a) od 1 sztuki bydła rogatego 3 zł,

b) od 1 cielęcia 50 gr,

c) od 1 sztuki nierogacizny 1 zł 50 gr.

Art. 5.

1. Państwowy podatek od uboju winien być wpłacony przed ubojem zwierzęcia.

2. Rozporządzenie Ministra Skarbu wydane w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych określa przypadki, w których państwowy podatek od uboju może być płacony po uboju zwierzęcia.

Art. 6.

Uiszczony podatek od uboju podlega zwrotowi:

1. jeżeli ubój, od którego uiszczono podatek, nie nastąpił;

2. jeżeli przy urzędowem badaniu, dokonanem po uboju, mięso zwierzęcia zostało uznane za niezdatne do spożycia, przyczem:

a) w razie całkowitego uznania mięsa za niezdatne do spożycia, następuje zwrot podatku w pełnej wysokości

b) w razie uznania mięsa za warunkowo zdatne lub mniej wartościowe, następuje zwrot podatku w połowie wysokości.

Art. 7.

1. Państwowy podatek od uboju pobierają:

a) w gminach utrzymujących rzeźnie —te gminy;

b) w innych gminach organa, pobierające opłaty za badanie zwierząt rzeźnych i mięsa na podstawie art. 19 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr. 60, poz. 454).

2. Na pokrycie kosztów, związanych z poborem państwowego podatku od uboju, władze samorządowe zatrzymują sobie 3% pobranego podatku.

Art. 8.

Nieuiszczone przez płatników w terminach, określonych na podstawie art. 5, kwoty państwowego podatku od uboju podlegają przymusowemu ściągnięciu wraz z karami za zwłokę i kosztami egzekucyjnemi według przepisów obowiązujących w zakresie państwowych podatków bezpośrednich.

Art. 9.

Szczegółowe przepisy o poborze, wymiarze, władzach powołanych do poboru i wymiaru podatku, środkach prawnych, nadzorze nad organami pobierającemi podatek oraz zabezpieczeniu państwowego podatku od uboju, określa rozporządzenie Ministra Skarbu wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych oraz Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych.

Art. 10.

W razie przetrzymywania przez władze samorządowe sum, pobranych z tytułu państwowego podatku od uboju, służy władzom skarbowym prawo wstrzymania wypłaty tym władzom samorządowym odpowiedniej części należnych im dodatków do podatków państwowych.

Art. 11.

1. Kto wykracza przeciw przepisom rozporządzenia niniejszego lub wydanym na jego podstawie rozporządzeniom wykonawczym, karany będzie grzywną w wysokości od 5 zł—1000 zł, o ile dany czyn nie ulega karze surowszej według innych przepisów.

2. Właściwemi do orzekania powyższej grzywny są urzędy skarbowe.

3. Od orzeczeń karnych urzędów skarbowych służy odwołanie do izby skarbowej w terminie dni 14 od dnia następnego po doręczeniu orzeczenia.

4. Przekazanie sprawy do postępowania sądowego podlega przepisom art. 640 kodeksu postępowania karnego.

5. Orzeczenie grzywny nie zwalnia skazanego od obowiązku uiszczenia uszczuplonej należności podatkowej.

Art. 12.

Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Skarbu w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych oraz Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych.

Art. 13.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 listopada 1933 r. i obowiązuje na całym obszarze Rzeczypospolitej.

Prezydent Rzeczypospolitej:
I. Mościcki

Prezes Rady Ministrów i Minister W. znań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
J. Jędrzejewicz

Minister Spraw Wewnętrznych:
Bronisław Pieracki

Minister Spraw Zagranicznych:
Beck

Minister Spraw Wojskowych:
J. Piłsudski

Minister Skarbu:
Wł. Zawadzki

Minister Sprawiedliwości:
Czesław Michałowski

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:
Nakoniecznikow-Klukowski

Minister Przemysłu i Handlu:
Zarzycki

Minister Komunikacji:
M. Butkiewicz

Minister Opieki Społecznej:
Hubicki

Minister Poczt i Telegrafów:
Kaliński.

2.

Rozporządzenie
Ministra Skarbu
z dnia 30. października 1933 r.

wydane w porozumieniu w Ministrami: Spraw Wewnętrznych i Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie wykonania rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27. października 1933 r. o państwowym podatku od uboju.

(Dz. U. R. P. № 88 z dnia 7 listopada 1933 r.)

Na podstawie art. 3 ustęp 2), art. 5 ustęp 2), art. 9 oraz art. 12 rozporządzenia Prezydenta Rrzeczypospolitej z dnia 27. października 1933 r. o państwowym podatku od uboju (Dz. U. R. P. № 84, poz. 614) zarządza się co następuje:

Do art. 1.

§ 1.

Do cieląt, w celu ustalenia stawki państwowego podatku od uboju, zalicza się sztuki bydła w wieku do 6 miesięcy. Sztuki przekraczające tę granicę wieku zalicza się do bydła rogatego. Za cielęta 6-miesięczne należy uważać takie, które posiadają oprócz pierwszych trzech mlecznych zębów trzonowych (praemolares) czwarty stały ząb trzonowy (pierwszy molaris).

Do art. 3.

§ 2.

Za „własne gospodarstwo domowe“ nie uważa się gospodarstwa:

a) koszar, szpitali, więzień, zakładów wychowawczych, schronisk i przytułków, hoteli, pensjonatów, domów zajezdnych (oberży), jadłodajni i innych zakładów otwartych do użytku publiczności;

b) własnych gospodarstw rzeźników, masarzy, osób handlujących mięsem oraz osób zarządzających zakładami i przedsiębiorstwami, wymienionemi wyżej pod a).

§ 3.

1. Państwowemu podatkowi od uboju nie podlega:

a) ubój zwierząt wymienionych w art. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27. października 1933 r. (Dz. U. R. P. № 84, poz. 614) przeznaczonych na eksport zagranicę, pod warunkiem udowodnienia tego eksportu;

b) ubój prosiąt, nieprzekraczających 30 kg żywej wagi.

2. Jeżeli posiadacz poddawanego ubojowi prosięcia twierdzi, że ubój wolny jest od podatku na podstawie ust. 1 lit. b) niniejszego paragrafu, przeznaczone na ubój prosię winno być zważone w obecności przedstawiciela władzy pobierającej podatek. Związane z tem ewentualnie koszty ponosi posiadacz zwierzęcia.

Do art. 5 — 9.

§ 4.

1. Państwowy podatek od uboju winien być wpłacony przed ubojem zwierzęcia.

2. Po uboju zwierzęcia podatek może być uiszczony wówczas, gdy zachodzi:

a) konieczność natychmiastowego zabicia zwierzęcia wskutek nieszczęśliwego wypadku,

b) obawa, że zwierzę przed przybyciem lekarza weterynaryjnego lub oglądacza mogłoby paść albo, że mięso zwierzęcia wskutek pogorszenia się jego stanu zdrowia mogłoby znacznie stracić na wartości.

W przypadkach tych podatek winien być uiszczony w tym samym dniu, w którym odbywa się badanie mięsa po uboju, równoszeście z opłatą za badanie.

§ 5.

Państwowy podatek od uboju uiszcza się:

a) w gminach utrzymujących rzeźnie, w tych rzeźniach,

b) w gminach nieutrzymujących rzeźni, do rąk lekarzy weterynaryjnych lub oglądaczy.

§ 6.

1. Pobór państwowego podatku od uboju odbywa się przy pomocy specjalnych znaczków wartościowych, według wzoru ustalonego przez Ministra Skarbu.

2. Znaczki te, o wartości odpowiadającej sumie należnego podatku, naklejają organa pobierające podatek na wydawanych płatnikom dokumentach, stwierdzających uiszczenie opłat za użytkowanie rzeźni, lub za badanie zwierząt rzeźnych i mięsa, o ile dokumenty te wydawane są z księgi grzbietowej z pozostawieniem talonu (odcinka).

3. W powyższych przypadkach znaczki wartościowe nakleja się na linji, oddzielającej talon od dokumentu, przeznaczonego do wycięcia. Znaczki wartościowe należy naklejać pionowo w ten sposób, aby jego górna część była zwrócona ku górnemu brzegowi księgi; po wycięciu dokumentu lewa połowa znaczka pozostaje na talonie, a prawa na wydanym dokumencie.

4. O ile wymienione wyżej dokumenty wydaje się z księgi grzbietowej z pozostawieniem kopji, wówczas znaczki wartościowe nakleja się na kopji pozostającej w książce i kasuje się je datą skasowania oraz nazwiskiem kasującego, na wydanym zaś dokumencie stwierdza się uiszczenie podatku (zapomocą pisma lub pieczęci) wymieniając jego kwotę (np. słowami: „Państwowy podatek od uboju uiszczono w kwocie . . . zł“).

5. Talony oraz kopje należy przechowywać do celów kontroli przez lat pięć, licząc od upływu roku, w którym uiszczono podatek.

6. Niezależnie od postanowień ustępów poprzedzających, organa pobierające podatek odnotowują na wydawanych płatnikom świadectwach wwozu mięsa, że należny podatek został pobrany. Adnotacja ta, w formie pieczęci wyciskanej na świadectwie, powinna zawierać sumę uiszczonego podatku, datę poboru i pieczęć organu pobierającego podatek.

§ 7.

1. W przypadkach, gdy ubój wolny jest od podatku na podstawie art. 3 ust. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27. października 1933 r. (Dz. U. R. P. № 84, poz. 614) władze pobierające podatek odnotowują tę okoliczność na pozostawianych u siebie odcinkach dokumentów określonych w § 6.

2. W przypadkach, gdy ubój wolny jest od podatku na podstawie § 3 niniejszego rozporządzenia, władze te wydają posiadaczowi przeznaczonego na ubój zwierzęcia odpowiednie poświadczenie, stwierdzające zwolnienie od podatku oraz powód zwolnienia, tudzież odnotowują te dane na wydawanem posiadaczowi ewentualnie świadectwie wwozu.

§ 8.

1. Wymiar podatku z reguły nie ma miejsca. Wymiar podatku następuje wówczas, gdy zostanie stwierdzone, że podatnik uchylił się od obowiazku uiszczenia należnego podatku, w całości lub w części. Brak na świadectwie wwozu adnotacji o uiszczeniu podatku (§ 6 ust. 6) stanowi domniemanie, że należny podatek nie został uiszczony i uprawnia właściwą według postanowień ustępu 3) władzę do poboru tego podatku.

2. Wymiar uskutecznia się w sposób doraźny, lub w zwykłym trybie postępowania. W sposób doraźny uskutecznia się wymiar dla tych osób, które nie uiściły należnego podatku i zostały przychwycone na usiłowaniu wprowadzenia do obrotu handlowego mięsa, pochodzącego z uboju nieopodatkowanego. W pozostałych przypadkach uskutecznia się wymiar w zwykłym trybie postępowania.

3. Wymiar doraźny uskutecznia ta władza uprawniona do poboru podatku, na której obszarze działania przytrzymaną zostanie osoba uchylająca się od zapłacenia podatku. Natomiast wymiar w zwykłym trybie postępowania uskutecznia ta władza uprawniona do poboru podatku, na której obszarze działania płatnik ma miejsce zamieszkania.

4. Wymiar w sposób doraźny następuje przez wypełnienie nakazu płatniczego według wzoru stanowiącego załącznik do niniejszego rozporządzenia i natychmiastowe doręczenie tego nakazu płatnikowi za potwierdzeniem odbioru. Jeżeli płatnik odmówi przyjęcia nakazu płatniczego, okoliczność tę organ doręczający odnotowuje na potwierdzeniu odbioru, przyczem nakaz płatniczy uważa się za doręczony.

5. Wymierzony w sposób doraźny podatek staje się płatny z chwilą doręczenia nakazu płatniczego. W razie bezzwłocznego uiszczenia podatku, nakleja się znaczki (§ 6) o wartości, odpowiadającej sumie należnego podatku, na nakazie płatniczym, przy zostosowaniu formalności, określonych w § 6. W razie odmowy natychmiastowego zapłacenia podatku stosuje się przepisy § 10.

6. Wymiar w zwykłym trybie postępowania uskutecznia się w formie przypisu podatku w księdze bierczej. Władza wymiarowa zarządza następnie doręczenie płatnikowi nakazu płatniczego za potwierdzeniem odbioru. Podatek staje się płatny w ciągu 3 dni, licząc od dnia, w którym nastąpiło doręczenie nakazu. Wzór nakazu taki sam, jaki obowiązuje przy wymiarze doraźnym.

7. Nakazy płatnicze winny być ujęte w księgę grzbietową, po 100 sztuk, i kolejno ponumerowane.

§ 9.

1. Na niewłaściwy pobór, tudzież na wymiar podatku, płatnik może wnieść zażalenie do właściwego terytorjalnie urzędu skarbowego w terminie 14 dni od dnia następnego po dniu, w którym powstał obowiązek zapłaty podatku w myśl § 4, w przypadkach zaś określonych w § 8, od dnia następnego po doręczeniu nakazu płatniczego. Zażalenie rozstrzyga urząd skarbowy, o ile decyzja urzędu wypada zgodnie z żądaniem podatnika. W razie przeciwnym przedstawia urząd skarbowy zażalenie izbie skarbowej, która w administracyjnym toku instancji rozstrzyga ostatecznie.

2. Wniesienie odwołania nie wstrzymuje postepowania egzekucyjnego; zaległe kwoty podatku ściągają skarbowe organa egzekucyjne na podstawie obowiązujących przepisów.

§ 10.

W razie nieuiszczenia państwowego podatku od uboju w całości lub w części, mięso ubitego zwierzęcia służy jako zabezpieczenie należnego podatku i w tym celu ulega zajęciu przez organ, który stwierdzi nieuiszczenie podatku. O ile podatnik w ciągu dni trzech od dnia zajęcia nie uiści należnego podatku, mięso ulega sprzedaży; uzyskana ze sprzedaży suma winna być użyta na pokrycie zaległego podatku, reszta zaś winna być wypłacona podatnikowi. Sprzedaż może nastąpić także przed upływem trzech dni, o ile grozi zepsucie mięsa.

§ 11.

1. Organa pobierające podatek zaopatruje się w znaczki wartościowe na państwowy podatek od uboju w kasie właściwego terytorjalnie urzędu skarbowego.

2. Pierwszą partję znaczków wartościowych otrzymują te organa w formie zaliczki, której wysokość ustali kierownik urzędu skarbowego w porozumieniu z temi organami. w granicach zapasów potrzebnych przypuszczalnie na okres pierwszych 10 dni.

3. W ostatnim dniu każdego tygodnia, t. j. w sobotę, organa te wpłacać będą do kasy urzędu skarbowego całkowitą sumę pobranego w tym tygodniu podatku od uboju, po potrąceniu 3% prowizji i ewentualnych zwrotów (§ 13), wzamian za co otrzymują w kasie urzędu skarbowego znaczki wartościowe na taką samą sumę, na jaką w tym tygodniu z tytułu pobranego podatku zostały zużyte. Równocześnie z wpłatą podatku organa te składają w kasie urzędu skarbowego odpowiednią deklarację, w której wyszczególniają ilość i rodzaj znaczków, ich ogólną wartość nominalną, oraz wpłaconą sumę po potrąceniu 3% prowizji i ewentualnych zwrotów (§ 13).

4. Organa pobierające podatek, znajdujące się poza siedzibą kas urzędów skarbowych, mogą zamawiać znaczki za pośrednictwem poczty, po uprzedniem wpłaceniu należności na konto czekowe w P. K. O. kasy urzędu skarbowego i przesłaniu tej kasie wymienionej wyżej deklaracji.

5. Znaczki wartościowe nieużywane, które w skutek uszkodzeń stały się niezdatne do użytku, podlegają wymianie w kasie urzędu skarbowego na znaczki tej samej wartośći i tego samego rodzaju.

§ 12.

O ile spodziewany wpływ z poboru państwowego podatku od uboju przez poszczególne organa pobierające ten podatek nie przekroczy sumy 1 000 złotych, prezes właściwej terytorjalnie izby skarbowej może na prośbę odnośnego organu, popartą wnioskiem właściwego urzędu skarbowego, zezwolić na zakup znaczków w terminach dłuższych, jednakowoż nie mniej niż raz w miesiącu.

§ 13

Zwrot podatku na podstawie art. 6. rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 614) tudzież na postawie przychylnych decyzji urzędów lub izb skarbowych, wydawanych w toku postępowania odwoławczego, uskuteczniają organa pobierające podatek z bieżących wpływów podatkowych, przyczem zwrot, dokonywany na podstawie art. 6 wspomnianego rozporządzenia winien być umotywowany urzędowym dokumentem, stwierdzającym, że ubój nie doszedł do skutku lub, że mięso zwierzęcia zostało uznane za zupełnie lub częściowo niezdatne do użytku. Z odbioru zwróconej sumy podatnik kwituje na wymienionym dokumencie. Dokumenty te należy dołączać do określonej w § 11 deklaracji, jako usprawiedliwienie dokonanego zwrotu.

§ 14.

Władze skarbowe mają prawo i obowiązek kontrolowania prawidłowości poboru podatku przez władze samorządowe. Kontroli dokonywają właściwe terytorjalnie urzędy skarbowe przez porównywanie sumy pobranego podatku z danemi co do ilości uboju lub ilości zwierząt badanych, wynikającemi z ksiąg, akt i zapisków tych władz.

Do art. 11.

§ 15.

Organa pobierające państwowy podatek od uboju. w razie wykrycia wykroczenia przeciwko przepisom rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 614), obowiązane są donieść o tem bezzwłocznie właściwemu terytorjalnie według miejsca zamieszkania podatnika urzędowi skarbowemu.

W doniesieniu należy podać imię i nazwisko i zawód podatnika, jego miejsce zamieszkania, ilość ubitych sztuk, datę uboju i sumę uszczuplonego podatku.

§ 16.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu

Wł. Zawadzki.

(grzbiet)

Wymiar doraźny Wymiar w zwykłym trybie postępowania (niepotrzebne skreślić)

Władza wymiarowa

....

....

Imię i nazwisko podatnika

....

Miejsce zamieszkania ....

....

Ilość ubitych zwierząt	Rodzaj ubitych zwierząt	Suma podatku
	bydła rogatego, cieląt, nierogacizny	

.............................., dnia .... 1933 r.

(odciąć)

(odcinek)

Załącznik do rozp. Min. Skarbu z dnia 30. października 1933 r. (poz. 684).

Władza wymiarowa

....

....

Wymiar doraźny Wymiar w zwykłym trybie postępowania (niepotrzebne skreślić).

N A K A Z
płatniczy na państwowy podatek od uboju.

Imię i nazwisko podatnika ....

Miejsce zamieszkania ....

Podstawa prawna	Data uboju	Ilość ubitych zwierząt	Rodzaj ubitych zwierząt	Suma podatku	
				zł	gr
Rozp. Prez. Rzp. o państwowym podatku od uboju z dn. 27. październ. 1933 r. (Dz. U. R. P. № 84, poz. 614) rozp. Min. Skarbu z dn. 30. październ. 1933 r. (Dz. U. R. P. № 88, poz. 684).			bydła rogatego, cieląt, nierogacizny		

.............................., dnia .... 1933 r.

(pieczęć władzy wymiarowej)

Pouczenie dla podatnika.

1. W razie doraźnego wymiaru podatek płatny jest z chwilą doręczenia nakazu. W razie wymiaru w zwyczajnym trybie postępowania, podatek płatny jest w 3 dni od dnia, w którym nakaz doręczono.
2. W razie nieuiszczenia podatku w terminie płatności, od zaległych kwot pobrane będą kary za zwłokę.
3. Przeciwko wymiarowi podatku można wnieść zażalenie do właściwego urzędu skarbowego w ciągu 14 dni od dnia następnego po doręczeniu nakazu.
4. Odwołanie nie wstrzymuje obowiązku uiszczenia podatku ani przymusowego ściągnięcia.
5. Podatek należy uiścić władzy, która nakaz wydała.

(odciąć)

Potwierdzenie odbioru

Nakaz płatniczy na państwowy podatek od uboju otrzymałem.

....

(podpis płatnika)

Władza wymiarowa

....

(podpis organu doręczającego)

3.

Urząd Wojewódzki Śląski—Wydział Skarbowy.
L. O. II. 92.997/3/33.

Obwieszczenie

w sprawie

państwowego podatku dochodowego.

Na podstawie § 82 rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 14. maja 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 48, poz. 298) podaje się do wiadomości, że na terenie Urzędu Skarbowego: 1. w Bielsku (Bielsko) 2. w Bielsku (Dziedzice, Kamienica) 3. w Cieszynie (Cieszyn, Skoczów) 4. w Katowicach (Dzielnica I, część północna od toru kolejowego) 5. w Katowicach (Dzielnica I, część południowa od toru kolejowego i dzielnica II) 6. w Katowicach Dzielnica III i IV, Bielszowice, Kochłowice, Nowa Wieś) 7. w Król.-Hucie (część południowa od toru kolejowego, Nowe Hajduki) 8. w Król. Hucie część północna od toru kolejowego, Wielkie Hajduki) 9. w Lublińcu (Lubliniec) 10. w Mysłowicach (Mysłowice, Roździeń-Szopienice) 11. w Pszczynie (Bieruń Stary, Mikołów, Piotrowice, Pszczyna) 12. w Rybniku (Czerwionka, Rybnik, Rydułtowy, Żory) 13. w Siemianowicach Śl. (Chorzów, Michałkowice, Siemianowice Śl., Wełnowiec) 14. w Świętochłowicach (Brzeziny, Lipiny, Łagiewniki, Orzegów, Wielkie Piekary Ruda, Szarlej, Świętochłowice) 15. w Tarnowskich Górach (Radzionków, Tarnowskie Góry) 16. w Wodzisławiu (Pszów, Radlin, Wodzisław) — wszyscy zajmujący mieszkania (głowy rodziny), w terminie do 1. stycznia, zaś właściciele (ich zastępcy, dzierżawcy lub zarządzający) domów, względnie posiadłości budynkowych, najpóźniej do 15. stycznia 1934 r. są obowiązani dostarczyć Urzędowi Skarbowemu na urzędowych formularzach listy mieszkaniowe, wymagane art. art. 46, 47 i 48 ustawy o państwowym podatku dochodowym (Dz. U. R. P. Nr. 58, poz. 411 z r. 1925) oraz w §§ 87, 88, 92 i 94 powołanego rozporządzenia Ministra Skarbu.

Wzywa się przeto, aby w wyżej wymienionych miejscowościach (ujętych w nawiasie) we wskazanym terminie:

1. Każdy, kto zajmuje mieszkanie (głowa rodziny), dostarczył właścicielom domów lub ich zastępcom (dzierżawcom lub zarządzającym nimi), za potwierdzeniem odbioru, na urzędowym formularzu listę szczegółową, obejmującą wszystkich członków rodziny, bez względu na miejsce zamieszkania, a pozostających na utrzymaniu głowy gospodarstwa domowego w dniu 15. grudnia 1933 r. oraz wszystkie osoby zamieszkałe w tym dniu w jego mieszkaniu, a mające samoistny dochód.

Uwaga: Zajmujący mieszkanie (głowa rodziny) winien jest umieścić w liście szczegółowej Nr. 2 D. wszystkie osoby zamieszkałe u niego w dniu 15. grudnia 1933 r., a więc członków rodziny, podnajemców i ewent. członków rodziny tych podnajemców, tudzież osoby pozostające w stosunku służbowym do zajmującego mieszkanie, względnie podnajemcy.

Do wykazów winny być wpisane również i te osoby, które przypadkowo lub chwilowo były nieobecne w mieszkaniu w dniu 15. grudnia 1933 r. lecz pozostawiły pomieszczenie do dalszego swego użytku.

Do liczby zamieszkałych nie należą osoby przypadkowo w tym terminie przebywające, a mające miejsce zamieszkania w innych miejscowościach oraz osoby odnajmujące pomieszczenie nie w celu zamieszkania, lecz dla spełnienia czynności służbowych lub zawodowych (np. pomieszczenia wynajęte przez lekarzy, adwokatów, ajentów handlowych i t. p. dla przyjęć chorych, klientów, interesantów).

Utrzymujący hotele, pokoje umeblowane, pensjonaty, gospody, domy zajezdne, oraz inne zakłady, przeznaczone do wynajęcia pomieszczeń na zamieszkanie, jak zakłady lecznicze, sanatorja i t. p. winni wciągnąć do wykazów tylko te zamieszkałe w ich zakładach osoby, które odnajmując pomieszczenia chociażby na doby, zamieszkują dłużej jak dwa miesiące, Wymienione osoby należy włączyć do wykazów i w tym wypadku, gdy były nieobecne w dniu 15. grudnia 1933 r. lecz odnajęte pomieszczenia zatrzymały nadal dla siebie.

2. Każdy właściciel domu względnie posiadłości budynkowej (dzierżawca lub zastępca) równocześnie z listami, złożonemi przez lokatorów (głowy rodziny) winien dostarczyć właściwej władzy skarbowej, na urzędowym formularzu, listę główną, obejmującą osoby, które w dniu 15. grudnia 1933 r. zajmowały w ich posiadłościach budynkowych mieszkania lub pomieszczenia, przeznaczone dla zakładów handlowych lub przemysłowych, np. na sklepy, fabryki, warsztaty, składy, spichlerze, stajnie, garaże i t. p. z oznaczeniem wysokości umówionej ceny najmu za wynajęte mieszkania lub pomieszczenia, względnie wartości czynszowej mieszkania lub pomieszczenia, oddanego do bezpłatnego użytku albo zajętego przez samego właściciela domu, albo posiadłości budynkowych.

Właściele domów, względnie ich zastępcy lub dzierżawcy, o ile zajmują pomieszczenia we własnym domu i o ile zarazem stanowią głowy rodziny, obowiązani są również do przedłożenia listy szczegółowej, obejmującej będących na ich utrzymaniu członków rodziny, podnajemców i służbę.

Formularze list głównych i szczegółowych zostały rozesłane właścicielom domów. Lokatorzy (głowy rodziny) mogą otrzymać formularze list szczegółowych od właścicieli domów.

Osoby, którym blankietów formularzy nie dostarczono, winne zgłosić się po odbiór tychże do właściwego Urzędu Skarbowego.

Osoby, winne niezłożenia list w wyżej wyznaczonych terminach, ulegną grzywnie od 3—50 złotych.

Katowice, dnia 3. listopada 1933 r.

Za Wojewodę

(—) Kankofer w. r.

Naczelnik Wydziału Skarbowego.

4.

Starostwo Świętochłowice
Nr. B 61|15

Zarządzenie

o zwalczaniu zarazy i pomoru świń.

Na podstawie § 348 Rozporządzenia Min. Rolnictwa z dnia 9. I. 28 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr. 19 poz. 167) podaję do publicznej wiadomości, że w zagrodzie Wiktora Sikory w Orzegowie przy ul. Bytomskiej 3 urzędowo stwierdzono zarazę i pomór świń.

Świętochłowice, dnia 13. XI. 1933 r.

Za Starostę:

(—) Olszewski

Wicestarosta.

5.

III. Dodatek

do statutu gminy Świętochłowice w przedmiocie poboru podatku od publicznych rozrywek, zabaw i widowisk z dnia 19. 12. 1927 r.

Na podstawie uchwały Rady gminnej z dnia 5. 10. 1933 r. oraz pktu 10 ustawy z dnia 23. 3. 1933 r. w sprawie zmiany niektórych postanowień ustawy z dnia 14. 4. 1924 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w Województwie Śląskiem wydaje się następujący dodatek do powyższego statutu:

§ 1.

W § 1 pkt. 4 dodaje się słowa „zawodowe wzgl. urządzane przy współudziale zawodowców.—,

§ 2.

W § 2-gim wspomnianego statutu dodaje się nowy pkt., a mianowicie:

„6 amatorskie zawody sportowe — z wyjątkiem zawodów konnych“.

§ 3.

W § 8 poczyna się następujące zmiany:

1. w punkcie a) stawia się w miejsce „30%“— „20%“.

2. Treść pktu c) tegoż paragrafu „znosi się“

3. punktowi c) tegoż nadaje się następujące brzmienie:

„1/4 stawki procentowo określonej pod literą a) od ceny biletów wstępu na zabawy taneczne itp. urządzane przez związki i towarzystwa których użyteczność publiczną uzna Zarząd gminy“.

§ 4.

W § 17-ym kolumnie ostatniej tabeli—obniża się podatek ryczałtowy w każdej pozycji o 50%

§ 5.

W związku z wejściem w życie ustaw państwowych o opodatkowaniu zabaw etc. specjalną opłatą na Fundusz Pracy i P. C. K. znosi się II. Dodatek do cytowanego na wstępie statutu z dnia 16. 11. 1931 r.

§ 6.

Dodatek niniejszy obowiązuje z dniem ogłoszenia,

Świętochłowice, dnia 5. 10. 1933 r.

Naczelnik gminy

(—) W. Polak.

Odpis.

Uchwała.

III. dodatek do statutu gminy Świętochłowice w sprawie poboru podatku od publicznych rozrywek, zabaw i widowisk z dnia 5. X. 1933 r. zatwierdza się na podstawie art. 1, 14 i 27 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 8. lipca 1926 r. (Dz. U. Śl. N. 17. poz. 30) zmienionej ustawą z dnia 23. marca 1933 r. (Dz. U. Śl. Nr. 9 poz. 16).

Świętochłowice, dnia 26. X. 1933 r.

Komisaryczny Wydział Powiatowy

(—) Szaliński, Sobel, Tkocz, Szymonek, Sieja.

Ogłoszono!

Świętochłowice, dnia 13. 11. 1933 r.

Naczelnik gminy

(—) W. Polak.

Odbito w drukarni Konrad'a Leksan'a Świętochłowice, ul. Bytomska, Nr. 23 — Telefon 11-10